

„Aha, kas ma polle diete ettefulutanud? Teie kannis mees on jubba parraja te peal seks sada, mis ta laddund jodil äi olli! Kolme aasta cest olli inimine uhke, kõrtsi mehhele minnema, agga tänna peab ta teutuse ja häbbiga wälja kassima ja on weel pealegi kõrtsis peksta sanud.“ — Anna olli wait, agga ta tehast käis kui kiltina wärrin läbbi.

9.

Kui nad sainwad koju tulnud, läks Maria pärrast jummalaga jätmist süddame halledusega jälle taggasi. Anna istus mahha ja nuttis. Ta sees wõitlesid kurwastus ja wiikka teine teiega. Wast hommiku pole aitas waitue unni tedda kõil wallu wähhets ajaks unustada. Jubba loit olli wäljas, kui Kasik waljust usse tagga waugutas ja tedda illes ärratas. Unnest seggane, ei sanud ta eomast müddinast aru; agga äkkiselt tulli jälle kõil ta mele, mis eile ohtul sündis ja langes nagu raske riinl ta süddame peale. Ta teggi usse lahti. Kasik olli seal; ta olli jälle kannist tarl. Waitse healega terretades astus ta tuppa, ta ei julgend omma naese silmi wadata, istus toli peale, akna alla, kust ta wait olles wälja wahtis. Anna olli ta wait ja mõtles: „Temma lohhus on tulla andeks palluma.“ Agga Kasik ei tulnud. Ta otas, et Anna piddi räkima. Sellele olli se ta raske. Mõnda jäid siis mõllemad kletu. Tisler söi ja läks jälle kõrtsi jure töle. Põuna tulli ta jälle koju söma. Mõllemad istusid jälle wait olles laua jures. Kasik tõnns ni pea, kui wõimalik illes ja läks ärra. Ohtu tulli ta digel ajal taggasi. Pärrast sömist istus ta kil aega wait olles ja odates, kas Anna piddi lõnnet allustama, agga et teine sedda ei teinud, tõnns ta äkkiselt illes, läks wälja ust ennese tagga kinni wisjates. Kurri kinsaja waim olli ta sisse läinud ja tedda tullise wiikhaga omma naese wastu täitnud. Anna olles tedda hea melega niid taggasi hüüdnud, agga niid olli se

parragu hilja. Ta wõttis kurbdusega ennese Piiblist selle lohha illes: „Ärge laske päwa loja miina omma wiikkastamise ille, ja ärge andke maad kurratile.“ Sübbeda kahhetsemisega lugges ta need sinuatsed tähhelpannemise wäärt sõnad, selle wastu nihästi temma kui ta mees ollid pattu teinud.

Kasiku luggu läks niid aeg ajalt ilka willetsamaks; ta olli nagu uppuja laenatarwa we sees, selle jallad põhja ei tahha leida.

10.

Kasta olli jälle ebdasi jõudnud; agga luggu tislari majas läks järjest taggurpidi. Anna olli ennese poolt kil pillidnud tehha, mis mõietis, agga parragu ilma aegu. Sest kui ilks haige neste haigeks jääb, siis arst on kahtlane ta ellu pärrast ja waugutab pead. Palju kartlikum on pat, mis hinge haigus ja többi. Kui inimine selle sisse jälle neste langed, siis tulles kurrat — pühha kirja tunnistust möda — seitse lord langem ta peale kui enne. Mõnda olli niid ka Kasikuga luggu. Kõil temma tõntused ollid kui weeli tam mahhalangenud ja pat wõis kui wolas jõggi omma teed joosta. — Naese patwid ta ei kuulnud, ehk kui tahtis kuulda, siis ommeti ei sudanud pattu paelast lahti sada. Kõrtsmil omma poolt ahwatas tedda ta allati joma. Eo ja teinistus jäid ilka ennam mahha; ja Anna olles piddand ammuugi lastega nälga jäma, kui mitte kõrtsniku helde naene temmale polleks abbi teinud. Kõrtsmil olli pillidnud saggedast omma naest keelda, agga se olli temmale julgusega tunnistanud, et ta sedda tunda ennese lohhus ollewad tehha, et sedda hirmust illelohkut, mis mees tislari perrele olla teinud — wõiks wähhegi parrandada.

11.

Ühhe talwisel hommikul olli Kasiku majas wägga suur ehmatus. Sull wõraid iniminesi tungisid sisse, sest majake